

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-מי שמת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	קנב.
מתנת שכיב מרע שכתוב בה קנין - בי רב משמיה דרב אמרי: ארכביה אתרי ריכשי	איתמר: [בי רב משמיה דרב]											קנב.
לא ידענא מאי אדון בה.	שמואל:											קנב.
ארכביה אתרי ריכשי, הרי היא כמתנת בריא, הרי היא כמתנת שכיב מרע. הרי היא כמתנת בריא - שאם עמד אינו חוזר, הרי היא כמתנת שכיב מרע - שאם אמר הלואתו לפלוני, הלואתו לפלוני.	בי רב משמיה דרב:											קנב.
לא ידענא מאי אדון בה, שמא לא גמר להקנותו אלא בשטר, ואין שטר לאחר מיתה.	שמואל:											קנב.
ורמי דרב אדרב, ודשמואל אדשמואל:												קנב.
שכיב מרע שאמר כתבו ותנו מנה לפלוני, ומת - אין כותבין ונותנין, שמא לא גמר להקנותו אלא בשטר, ואין שטר לאחר מיתה	דשלה רבין משמיה דרבי אבהו, הווי ידעי ששלה ר' אלעזר לגולה משום רבינו:											קנב.
הלכתא: כותבין ונותנין	ואמר רב יהודה אמר שמואל:											קנב.
קשיא דרב אדרב, קשיא דשמואל אדשמואל												קנב.
דרב אדרב לא קשיא: הא דקנו מיניה, הא דלא קנו מיניה. דשמואל אדשמואל לא קשיא: במיפה את כחו.												קנב.
מי אמר שמואל: שמא לא גמר להקנותו אלא בשטר ואין שטר לאחר מיתה?	ייתיב רב נחמן בר יצחק אחוריה דרבא, ויתיב רבא קמיה דרב נחמן קא בעי מיניה:											קנב.
שכיב מרע שכתב כל נכסיו לאחרים, אף על פי שקנו מידו - עמד חוזר, בידוע שלא היה קנין אלא מחמת המיתה	והא אמר רב יהודה אמר שמואל:											קנב.
ואחוי ליה בדיה ואשתיק.	[רב נחמן]											קנב.
כי קם, אמר רב נחמן בר יצחק לרבא: מאי אחוי לך?	[רב נחמן בר יצחק לרבא]											קנב.
במיפה את כחו.	אמר ליה: [רבא]											קנב.
היכי דמי מיפה את כחו?												קנב.
וקנינא מיניה מוסיף על מתנתא דא.	רב חסדא:											קנב.
פשיטא, כתב לזה וכתב לזה - היינו דכי אתא רב דימי אמר: דייתיקי מבטלת דייתיקי	[רב דימי]											קנב.
כתב וזיכה לזה, כתב וזיכה לזה - רב אמר: ראשון קנה	[רב]											קנב.
שני קנה.	שמואל:											קנב.
רב אמר ראשון קנה, הרי היא כמתנת בריא	[רב]											קנב.
ושמואל אמר שני קנה, הרי היא כמתנת שכיב מרע.	[שמואל]											קנב.
והא אפליגו בה חזא זימנא במתנת שכיב מרע שכתוב בה קנין												קנב.
צריכא, דאי איתמר בהא, בהא קאמר רב - משום דקנו מיניה, אבל בהא דלא קנו מיניה - אימא מודה ליה לשמואל ואי איתמר בהא, בהא קאמר שמואל, אבל בהך אימא מודה ליה לרב, צריכא.												קנב.
בסורא מתנו הכי.												קנב.
ילמדנו רבינו: שכיב מרע שכתב כל נכסיו לאחרים וקנו מידו, מהו?	בפומבדיתא מתנו הכי, אמר רב ירמיה בר אבא:											קנב.
אין אחר קנין כלום.	שלה להו: [שמואל]											קנב.